

Tjenesten i Åndens og nådens nye pagt

1. Grundprincipper for tjenesten i Guds Rige - Åndens nye pagt

- **Tjenesten i den nye pagt er principielt forskellig fra tjenesten i den gamle pagt**

Paulus udtrykker denne tanke mange gange, men måske stærkest i 2 Kor 3:6: "Han har gjort os til tjenere for en ny pagt, som ikke bygger på en skreven lov, men på Ånd. Den skrevne lov bringer død, men Ånden bringer liv." Jesus udtrykker den samme tanke gang på gang, når han siger: "I har hørt ... men jeg siger jer." Lignelsen om den nye vin i nye vinsække udtrykker også, at den nye pagt er revolutionerende forskellig fra den gamle pagt, og at den ikke kan ses som en forlængelse af noget gammelt, men som noget helt nyt, der kræver en "omskærelse af hjertet". Den gamle pagt byggede på Moseloven, mens den nye pagt bygger på nåden og sandheden, som Helligånden fører hver enkelt dybere og dybere ind i. GT peger profetisk hen på Kristus, og derfor var de skrifter nødvendige, specielt for jøderne for at de kunne forstå, at Jesus var den ventede Messias (Luk 24:27). GT er knap så nødvendigt for os, da vi jo har NT. Men GT har stadig en væsentlig funktion som en advarsel til os om ikke at være genstridige og vantro, som det jødiske folk var (Heb 3:7-4:11). GT har også mange konkrete hændelser, der er billeder ("typer" eller "skygger" - Heb 8:5; 10:1) på noget, som senere skulle ske. Der er beretninger om troshelte, der kendte Gud og vandrede med Ham, selv om folket som helhed var genstridigt. De er gode eksempler for os. Moseloven er ikke den kristnes rettesnor, eftersom vi har Helligånden, som til stadighed kan vejlede os. Det betyder ikke, at vi har frihed til at gøre det, som Guds lov forbød mennesker i den gamle pagt, men det betyder, at vi opfylder lovens ånd og ikke blot dens bogstav ved at vandre efter Ånden (Rom 8:2-4).

- **Den nye pagts skrifter angiver normen og retningslinjerne for tjenesten i den nye pagt**

De religiøse ledere på Jesu tid fór vild, fordi de forsøgte at videreføre deres forståelse af gudstjenesten i den gamle pagt som en eviggyldig pagt. Jesus siger om dem: "I farer vild, fordi I hverken kender Skrifterne eller Guds kraft." (Mark 12:24). Den gamle pagt er blevet afløst af en ny pagt, og vi farer vild, hvis vi anvender den gamle pagts principper i den nye pagt, medmindre det er principper, som klart er videreført i den nye pagt. Retfærdiggørelse af tro er et af disse principper, som først bliver rigtig forstået og realiseret i den nye pagt. Abraham blev regnet for retfærdig pga. sin tro, men efter at loven kom, var det normalt, at folk regnede deres retfærdighed efter, hvor omhyggelige de var med at opfylde loven. Tros- og lydighedsprincippet, som Abraham forstod og adlød, er grundlaget for den nye pagt, og det er da også derfor, at "Abrahamsvelsignelsen" gælder alle mennesker, der har tro som Abraham.

Derimod er omskærelsespagten blevet afløst af hjertets omskærelse (Rom 2:28-29; Fil 3:3; Kol 2:11-12). Omskærelsen var et tegn på, at den omskærne tilhørte Guds folk, og den nye åndens og hjertets omskærelse hentyder til en åndelige indvielse og fuldstændig overgivelse til Kristus som herre og til et liv i enhed med Kristus, i det ydre symboliseret ved vanddåben i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn og derudover stadfæstet/forseglet med Åndens dåb.

Vi må som kristne passe på ikke at overføre den gamle pagts tænkemåde til den nye pagt. Mange af os bruger for megen tid på at grunde over den gamle pagts skrifter uden tilstrækkelig åndelig og nytestamentlig forståelse, og vi bruger for lidt tid på at forstå og handle efter den nye pagts skrifter.

I den gamle pagt var der tre kategorier af mennesker, som tjente (eller burde tjene) i Åndens kraft: præsterne, profeterne og kongerne. I den nye pagt er vi alle konger og præster for Gud (Åb 1:6), og vi kan alle profetere (1 Kor 14:31), fordi vi alle har salvelsen

(1 Joh 2:20,27) i større eller mindre grad.

- **Nådens tjeneste bygger på kærlighedsbudet, ikke på de 10 bud i den gamle pagt**
Når Jesus blev bedt om at angive hvilke love eller bud, der gjaldt i den nye pagts tidsalder, så nøjedes han altid med at angive kærlighedsbudet (Du skal elske Herren din Gud og din næste som dig selv.) Når der i NT tales om Kristi lov eller Kristi bud, tænkes der altid på dette kærlighedsbud. Vi behøver egentlig ikke andre love, fordi Helligånden vil vejlede os til, hvordan kærlighedsbudet skal udmøntes i praksis, hvis vi da lader os lede af Helligånden. Paulus og andre af Herrens tjenere kan godt give vejledning i, hvordan kærlighedsbudet udmøntes i praksis, men disse vejledninger bliver aldrig til nye love, men blot til eksempler på anvendelsen af kærlighedsbudet.
- **Tjenesten er helt afhængig af Helligånden, og det forudsættes, at enhver kristen har Åndens salvelse**
Jesus handlede altid profetisk, ledet af Helligånden, således at han til enhver tid kunne sige, at Faderen altid bønhørte ham, og at han kun gjorde det, som Faderen havde sagt til ham, at han skulle gøre. Vi kan som mennesker under syndens indflydelse næppe nå op på det samme niveau, men jo nærmere vi kommer dette ideal at være helt og fuldt afhængig af, hvad Helligånden siger, og kun gør det, som Ånden siger, jo nærmere kommer vi Guds vilje med vor tjeneste. Vi tror på, at Åndens dåb er et vigtigt led i at få del i denne salvelse, men det er ikke nok én gang at være døbt med Helligånden. Der skal en stadig og gentagen fylde til.
- **Målet for al tjeneste er at være en demonstration af Kristus overfor verden, at tjene som Kristus selv tjente**
Paulus talte om at skue ind i Herrens herlighed og derved blive forvandlet til det samme billede af herlighed (2 Kor 3:18). Jesus talte om, at hvis vi elsker hinanden med Hans kærlighed, da vil verden kunne se Kristus i os og tro, at vi hører ham til og er hans disciple. (Johs 13:34-35 plus kapitel 14, 15 og 17.)

2. Tjenesterne supplerer hinanden i en vækstproces

Vi har i mange år brugt håndillustrationen til at beskrive de fem tjenester, og det er en udmærket illustration, der viser, at tjenesterne supplerer hinanden, og at de alle er nødvendige. At apostlen er som tommelfingeren, illustrerer det særlige ved netop den tjeneste, at den skal kunne samarbejde med og inspirere de øvrige tjenester. Der er en særlig nær forbindelse mellem apostel- og profettjenesten, men det må ikke blive en eksklusiv aftale, der negligerer de øvrige tre.

En apostel eller for den sags skyld en hvilken som helst tjeneste står ikke pludselig en dag som ved et trylleslag frem fiks og færdig. Tjenester udvikles gradvis. En person kan vokse fra lejlighedsvis profetisk inspiration til regelmæssigt at fungere med den profetiske gave og videre til en profetisk tjeneste. Den samme gradvise vækst og udvikling gælder inden for de øvrige tjenester. Det er også muligt at udvikle sig på tværs af de forskellige tjenester. Paulus startede som nidkær evangelist. Han havde en "teologisk" uddannelse, hvilket gav ham en god baggrund for at fungere som lærer. Barnabas lærte ham hyrdesind. Disse erfaringer blev medvirkende til, at han blev en apostel, der også kunne fungere som evangelist, hyrde og lærer. Han var heller ikke ukendt med profetisk åbenbarelse.

Selv om udviklingen i tjenesten er en gradvis vækst, kan det måske hjælpe at skitsere denne vækst ved et skema med tre niveauer: basisniveau (nybegynderne), mellemniveau (de mere erfarne) og højt niveau (de mest erfarne). Graham Cook (Developing Your Prophetic Gifting) mener, at det tager 15-20 år at udvikle en profetisk tjeneste (på højt niveau). Noget tilsvarende gælder nok de andre tjenester. Men vi må huske på, at tjeneste udvikles gennem

brug. Erfaring får man gennem at gøre fejltagelser. Derfor må vi give plads for brugen af tjenesterne, selv for dem, der er begyndere (nyfrelste) og på mellemniveau.

Jeg tror, at enhver kristen bør fungere i alle de fem "tjenester" på *basisniveauet*. Vi er alle kaldet til at være "basisapostle", dvs. "i ydmyghed at sætte de andre højere end os selv. Tænk ikke hver især (kun) på jeres eget, men tænk alle også på de andres vel." (Fil 2:3-4). Vi er alle kaldet til at lytte til Guds røst og søge profetisk inspiration og vejledning. Vi er alle kaldet til at være vidner for de mennesker, vi kommer i kontakt med. Vi er kaldet til at have omsorg for hinanden. (Glæd dig med de glade og sørg med de sørgende). Vi er alle kaldet til at vokse i kendskabet til Kristus og alt, hvad Han har givet os. Det sker bl.a. gennem, at vi hver især studerer vores bibel. Dette niveau er det individuelle niveau, hvor vi alle er kaldet til at bevæge os. Det er grundlaget eller fundamentet for al videre tjeneste. Ligesom i Folkeskolen, er der i den åndelige skole en grundlæggende viden og erfaring, vi alle må besidde, før vi kan "læse videre" og specialisere os.

Samtidig med at vi alle bør fungere i alle tjenester på basisniveau, så er der nogle, der opdager, at de har en særlig gave, interesse eller evne inden for et bestemt område. Nogle bliver ledere i en bestemt arbejdsgrænse og finder det let at fremelske medarbejdere. Eller måske bliver de ledere af en lokal menighed. Andre fungerer ofte med profetisk gave i en lokal menighed. Andre brænder for sjæles frelse og bruger megen tid på at vidne for ufrelste og på at udtænke måder, hvorpå evangeliet kan nå længere ud. Andre elsker at tale med mennesker om deres problemer og oplever, at Gud bruger dem til at være til hjælp for andre. Andre igen elsker at studere i Bibelen og har en umættelig tørst efter at nå frem til den fulde sandhed. De opdager måske, at Gud har givet dem evner til at forstå og fremstille et emne på en måde, så andre hjælpes til en bedre forståelse. Dette er *mellemniveauet* og svarer nogenlunde til funktionen i den lokale menighed. Det er muligt for en enkelt person at fungere i mere end en tjeneste, selv om der ofte er en enkelt tjeneste, han eller hun er mest tiltrukket af og egnet til.

Den lokale leder (forstanderen) kan udvikle sig til en apostel på *højt niveau*. Det kan ske, hvis han er i stand til at fungere i en kombination af teamleder, hyrde og evangelist på mellemniveau. (Hermed være ikke sagt, at en apostel absolut først skal fungere som lokal leder. I nogle tilfælde vil han være kaldet til selv at starte en menighed og så bygge den op.) En person, der er for specialiseret og ensidig eller egenrådige, egner sig næppe som apostel. Den, som har profetisk gave, kan udvikle sig til at fungere i en profettjeneste på overlokalt plan. Den med særlig omsorg og øvelse inden for en hyrdetjeneste, kan ligeledes få anledning og lejlighed til at række ud over den lokale menighed. Den med evangelisttjeneste kan også udvikle sig i en rejsetjeneste, så vidt muligt sammen med de øvrige tjenester på højt niveau. Bibelstudenten og underviseren kan udvikle sig til at fungere i en decideret lærertjeneste, der rækker længere ud end den lokale menighed. Kendetegnet for alle tjenesterne på højt niveau er, at de rækker ud over den lokale menighed, eller har mulighed for at gøre det, afhængig af deres særlige gaver og kaldelsesområde. Endvidere ville det være ideelt, om tjenesterne på højt niveau brugte en stor del af deres tid til at træne tjenesterne på mellemniveau, således at disse har større mulighed for at udvikle sig videre. I den forbindelse ville det være godt at etablere "skoler" for apostle (team-ledere), profeter, evangelister, hyrder og lærere. Her tænker jeg ikke på en langvarig bibelskole, men på korte kurser eller seminarer, som kunne arrangeres i en weekend eller op til en uge ad gangen. Denne træning udelukker ikke behovet for den mere personlige discipeltræning.

I det følgende skema vil jeg forsøge at anskueliggøre de tre niveauer i udviklingen af tjenesterne. Men vi må huske, at der er tale om en stadig og gradvis vækst lige meget på hvilket niveau vi befinder os:

	basisniveau	mellemniveau	højt niveau
“apostel” - teamleder	ser hvad andre er gode til og opmuntrer dem til at gå i gang.	leder for et team af medarbejdere. En katalysator, som får andre til at fungere.	leder og træner for teamledere. Menighedsplanter i samarbejde med de øvrige tjenester på højt- og/eller mellemniveau
“profet” - talerør for Helligånden	hører Åndens tale. Bruger megen tid i bøn bl.a. for at høre fra Herren.	bringer ofte et vægtigt profetisk budskab. Forstår at høre Ånden og give inspirationen videre på rette tid og sted.	får budskaber af vidtrækkende konsekvens for hele Kirken. Leder, igangsætter og træner mennesker med profetisk gave. Er til inspiration for apostlene og de andre tjenester.
“evangelist”	vidner for ufrelste om, hvad Gud har gjort.	går foran i menighedens evangeliske aktiviteter.	rejser rundt til evangeliske kampagner. Træner lokale evangelister. Er visionær igangsætter og nytænker for Kirkens evangelisation.
“hyrde”	opmuntrer andre.	har indfølelse. Bliver opsøgt af dem, som trænger til hjælp og opmuntring.	er tilkaldt for særlige problemer i menighederne. Optræner tjenesterne på mellemniveau inden for hyrdeomsorg.
“lærer”	bruger megen tid på at læse/studere Bibelen.	har et grundigt kendskab til Ny Testamente. Er god til at lære fra sig.	har særligt ansvar for at vurdere, hvad der er sand og falsk lære. Giver læremæssig vejledning til de øvrige tjenester. Træner lærere på mellemniveau.

Jeg vil gerne knytte en kort kommentar her til lærertjenesten, da den efter min mening ofte misforstås. Der er to aspekter af lærertjenesten. Vi må skelne mellem det, der undervises i, og måden, der undervises på. Når vi taler om en “god” lærer, tænker vi især på, at han eller hun er god til at undervise. Denne egenskab nævner Paulus som en af de ting, man skal se efter hos enhver, der overvejer at træde ind i en lokal ledertjeneste (ældstetjeneste eller tilsynstjeneste), jvf. 1 Tim 3:2. Når vi taler om en “sand” eller “falsk” lærer, tænker vi især på, om det, han underviser folk om, nu også er korrekt. Når man forsøger at vurdere, om en person har en lærertjeneste, tænker de fleste på en god underviser. Dette er dog ikke det væsentlige, når vi taler om den bibelske lærertjeneste. Her er der i første række tale om en, der er i stand til at vurdere den sande lære. På NT’s tid, var det især et spørgsmål om at holde fast ved apostlenes lære. Men senere kom der falske lærere frem, der underviste i modstrid med Guds vilje og tanke. Sådanne falske lærere må imødegås af de sande lærere og de apostle, der også har en lærertjeneste i sig. (Paulus var lærerapostel, mens Barnabas var hyrdeapostel.) I dag findes der et utroligt udbud af teologisk litteratur og forskellige kirkeretninger, hvoraf meget er i modstrid med Bibelen. Lærertjenesten er derfor yderst vigtig i dag. Det er ikke alle, der kaldes bibellærere, der faktisk fungerer i en nytestamentlig lærertjeneste. Mange evangelister og hyrder er også gode undervisere i den forstand, at de formår at fremstille et emne på en måde, der er let at forstå og let at huske.